

דקדוקי קריאה יום הכיפורים שחרית ומנחה עז

א	בְּקִרְבָּתָם: הקו"ף בקמץ קטן, הרי"ש בשווא נח ואין דגש קל בבי"ת שלאחריה
ב	בְּעֵנָן: העמדה קלה בבי"ת להדגיש את הסגול המורה על מיודע
ד	כְּתַנְת-בֶּד קֹדֶשׁ: טעם קדמא על המילה בֶּד, אין לקרוא בטעות 'כתנת בד-קדש' ¹
ז	וְהַעֲמִיד: העמדה קלה בה"א למנוע הבלעת הגרונית החטופה
י	יַעֲמַד-חֵי: יו"ד ראשונה בקמץ גדול
יב	יִבְחַל־לִי-אֵשׁ: געיה בגימ"ל
טז	מִטְמָאִת ... טְמָאִתָם: בשתי המילים המ"ם בשווא נח. להזהר מהבלעת האל"ף. לא: מטומות ולא טומותם
כ	הַחֵי: טעם סו"פ האריך את תנועת החי"ת מפתח לקמץ לכן הה"א מנוקדת בסגול
כו	וְהַמְשִׁלָּח: געיה בה"א והמ"ם בשווא נע, אין לחוש לספרים אשר ניקדו שם חטף פתח
כט	בְּעֵשׂוֹר: העמדה קלה בבי"ת להדגשת הסגול המסמל מיודע. הַאֲזִיחַ: בזקף קטן ולא גדול. בְּתוֹכְכֶם: כ"ף ראשונה בשווא נע ואין לקרוא בחטף כפי שמופיע בחלק מהדפוסים
	הפטרה לקריאה התורה בשחרית ישעיהו נז יד - נח יד:
נד יז	וְאַכְהוּ: הוי"ו בשווא לא בקמץ
נז יח	וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וְאַשְׁלֵם: הווי"ם הם ווי החיבור, לכן הם בשווא או בפתח ולא בקמץ. וְלֹא־בָלִיו: העמדה קלה בלמ"ד למנוע הבלעת האל"ף החטופה
נז יט	וְרָפְאִתִּיו: האל"ף כלל אינה נשמעת
נז כ	וְהִרְשָׁעִים: הרי"ש בשווא נע
נח א	אֶל-תַּחֲשֹׁךְ: שי"ן שמאלית. חֲטָאֲתָם: הטי"ת בחולם
נח ב	יִדְרָשׁוּן ... יַחַפְצִי: שתיהן מלרע וכן בסוף הפסוק
נח ג	עֲצִיבֶיכֶם: הצד"י בשווא נע. תִּנְגְּשׁוּ: שי"ן שמאלית
נח ה	עֲנֹת: הנו"ן בדגש חזק, לשון ענוי
נח ז	תָּבִיא בֵּית: טעם נסוג אחור לתו"ו הראשונה
נח ח	אֲסַפֶּךָ: הכ"ף בסוף המילה רפויה
נח ט	מִתּוֹכָךְ: כ"ף ראשונה בשווא נע ולא בחטף. אֲצַבֵּעַ: במלרע
נח יא	וְהִשְׁבִּיעַ: שי"ן שמאלית
נח יב	תִּרְבֹּת: החי"ת בקמץ קטן והרי"ש אחריה בשווא נח
נח יד	עַל-בְּמֹתֵי אָרֶץ: טעם נסוג אחור לבי"ת. וְהִאֲכַלְתִּיהָ: העמדה קלה בה"א למנוע הבלעת האל"ף

¹ טעות נפוצה שמקורה ברצון הבלתי מודע מצד הקורא 'לאזן' את מספר ההברות משני צדי היחידה, הכוונה היא שהקורא על פי הטעות מקבל 3 הברות מצד ימין (אם נספור את השווא הנע כהברה לצורך העניין) ו-3 הברות משמאל כאשר הנכון הוא 4 מימין ו-2 משמאל.

מנחת יום כיפור:

יח ב אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: טעם טפחא בתיבת אָנִי

יח ה וַחֲ: וי"ו קמוצה

יח ז לֹא תִגְלֶה... לֹא תִגְלֶה: כאשר המילה מוטעמת באתנח הלמ"ד בצירי, וכאשר היא בטיפחא (טרחא) הלמ"ד בסגול

יח כ שִׁכְבָּתָךְ: הכ"ף בקמץ קטן וכן הוא בהמשך פס' כג. לְטִמְאַה-בָּה: הטי"ת בקמץ קטן, התיבה מוטעמת בטעם סו"פ בלבד; אין להבליע את האל"ף, לא לְטִמְה!

יח כא לְהַעֲבִיר: העמדה קלה בה"א למנוע הבלעת העי"ן החטופה

יח כג לְרַבְּעָה: כאן הה"א במפיק. בקדושים כ טז ללא מפיק. תָּבֵל: מלעיל וכולה בסגול². הקורא בצירי או במלרע משונה משמעות

יח כד אֶל-תִּטְמְאוּ: העמדה קלה בתי"ו מפני הגעיה שם, יש להיזהר בקריאתה בחיריק (משקל סביל בנין התפעל) ולא בשווא (משקל פעיל)

הפטרה לקריאה במנחה, ספר יונה ומיכה ז יח-כ:

א ב גִּינִינָה: הנ"ן השנייה בשווא נע

א ג יָפוּ: במלרע. אָנִיָּה: האל"ף בחטף קמץ, הי"ד בחיריק חסר והי"ד אחריה קמוצה ובדגש חזק. בָּאָה: במלרע

א ה וַיִּירָאוּ: יו"ד ראשונה דגושה ובחיריק מלא והרי"ש אחריה בשווא נע³ בָּאֲנִיָּה: הבי"ת בקמץ רחב

א ז בְּשִׁלְמִי: דגש חזק בלמ"ד ולכן השווא תחתיה נע

א יא מֵה-נַעֲשֶׂה לָךְ: טעם נסוג אחור לנ"ן. וַיִּשְׁתַּק: הוא"ו בשווא נע. כִּי בְשָׁלִי: כך צריכה להיות ההטעמה ולא במונח רביעי

א טו מִזֶּעֶפּוֹ: העי"ן בשווא נח והפ"א אחריה בדגש קל

ב ג מִצָּרָה לִי: טעם נסוג אחור לצד"י

ב ד יָמִים: מ"ם ראשונה בדגש חזק⁴

ב ו עַד-נִפְשׁ: הנ"ן בסגול, לא בקמץ

ב י יִשְׁעָתָה: במלעיל

ג ג לֵאלֹהִים: האל"ף כלל אינה נשמעת, בדומה לו בהמשך פס' ה בַּאלֹהִים

ג ד נְהַפְכָת: הה"א בשווא נח והפ"א בדגש קל

ג ו וַיִּכֶּס שֶׁק: יש להקפיד על הפרדת התיבות שלא להבליע את הסמ"ך לתוך השי"ן

² נוסף לסימן המסורה הארץ מתחת כלומר כשהטעם למטה הוא במשמע ארץ, יש סימן אחר של ר"א בחור שני פסוקים במשלי: ו טז שֶׁשׁ-הָנָה שָׁנָא ה' כלומר תָּבֵל בניקוד סגול בעל שש נקודות תחת האותיות הוא תועבה שה' שונא; ל כד אֶרְבַּעָה הֵם קִטְנֵי-אֶרֶץ המילה תבל כשהיא בצירי יש לה ארבע נקודות תחת האותיות היא במשמע של ארץ.

³ הקורא בשווא נח עובר למשמע של ראייה. כן הדבר גם בהמשך בפסוקים י וטז.

⁴ רבים של 'ם', להבדילה מ'מים' שבה הי"ד קמוצה ואין דגש במ"ם - רבים של 'יום'

ג ח וַיִּתְּכֶסּוּ... וַיִּקְרְאוּ... וַיֵּשְׁבוּ: הוּא"ו בראש התיבה בשווא נע

ג י וַיִּנְחֹם: במלעיל

ד א וַיִּרְעַ וַיִּחַר: במלעיל

ד ב אָנָה: במלרע⁵

ד ד חָרָה לָךְ: טעם נסוג אחר לחי"ת

ד ז לְמַחֲרָת: הלמ"ד בפתח!

ד ט חָרָה-לָךְ: געיה ברי"ש ובהמשך חָרָה-לִי, געיה בחי"ת כך במדויקים⁶

ד י : וַיֵּאמֶר ה': כך היא ההטעמה בזקף ולא ברביע

ד יא מְשִׁתִּים-עֲשִׂרָה: געיה במ"ם והשי"ן בשווא נח

תָּנוּ לַחֲכָם וַיִּתְּכֶם-עוֹד

אנא שלחו את הערותיכם!

הכתובת למשלוח: eliyahule@gmail.com

הערות מתקבלות גם באנגלית.

הודעה מאתר "לדעת" כאן תוכלו להוריד גליונות פרשת השבוע מדי שבוע (גם גליוננו מופיע

שם): <http://www.ladaat.info/gilyonot.aspx>

מאמרנו מופיע **ונשמר** באוצר החכמה בפורום דקדוק ומסורה

<http://www.otzar.forum.org/viewtopic.php?f=45&t=10317&p=272195#p272195>

אם אתה מתעניין

בהבטים הלשוניים של התורה

(לשון המקרא, המשנה, התלמוד וכו')

אתה מוזמן להרשם (בחנם)

לקבלת דוא"ל געושיאים לשוניים

בכתובת: maanelashon@gmail.com

☺ בוא להחכים את עצמך ואת שאר המכתבים ☺

⁵ באל"ף אין כל געיה ואין זו "מילה ממוצעת" בין מלעיל ובין מלרע.

⁶ במדויקים פחות, בשתייהן געיה בחי"ת.